

N:o 50.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 6 maj 1891.
 — — — — Andra Kammarén den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beredande af lånemedel till utveckling af statens telefonväsende.

(Statsutskottets utlåtande n:o 42.)

Till Konungen.

I en den 13 sistlidne mars till Riksdagen afläten proposition (n:o 53) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att bemyndiga riksgäldskontoret att tillhandahålla telegrafstyrelsen, för fortsatt utveckling af statens telefonväsende, ett lånebelopp af en million kronor, att, i mån af behof och sedan detta för hvarje gång blifvit af Eders Kongl. Maj:t pröfvadt, af telegrafstyrelsen i riksgäldskontoret lyftas och, jemte ränta, som af fullmäktige i riksgäldskontoret bestämmes, återgäldas medelst afbetalningar i den mån telegrafverkets medel dertill lemna tillgång, dock så att dylika afbetalningar böra en månad förut af telegrafstyrelsen för riksgäldskontoret tillkännagifvas, och att riksgäldskontoret eger att, sedan tolf år från första lyftningsdagen förflutit, uppsäga hvad då af lånet må finnas oguldet till återbetalning å den tid efter uppsägningen, som af fullmäktige bestämmes.

Till hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, har Riksdagen i hufvudsak lemnat sitt bifall. Riksdagen kan emellertid icke underlåta att framhålla, att en icke obetydligt ökad inkomst skulle tillföras de inter-

urbana ledningarna äfven derigenom att de enskilda telefontät, som sådant önskade, kunde mot skälig afgift komma i förbindelse med statens telefonledning. Såsom ett vilkor härför måste naturligen från telegrafstyrelsens sida uppställas, att det enskilda telefontätet skall i tekniskt afseende vara sådant, att en dylik anslutning kan ega rum, utan att hinder eller störande afbrott i telefonledningarnas användande kan befaras. Men om ett enskildt nät uppfyller alla berättigade fordringar i detta hänseende, synes Riksdagen några svårigheter icke böra göras för detta näts anslutande till statens telefontät, som af en dylik anordning drager fördel.

Enligt Eders Kongl. Maj:ts proposition skall riksgäldskontoret ega att, sedan tolf år från första lyftningsdagen förflutit, uppsäga hvad då af lånet må finnas oguldet till återbetalning å den tid efter uppsägningen, som af fullmäktige bestämmes. I stället för denna föreskrift har Riksdagen bestämt, att lånet skall vara återbetaldt inom tolf år från första lyftningsdagen. Riksdagen anser det nemligen lämpligare, att en amorteringstid bestämdt fastställles.

Då medlen till denna utlåning torde af riksgäldskontoret böra anskaffas genom upplåning, men den ränta, telegrafstyrelsen skall till nämnda kontor erlægga, icke bör öfverstiga den ränteutgift riksgäldskontoret får för berörda upplåning vidkännas, har Riksdagen ansett detta, i likhet med hvad i dylika fall förut egt rum, böra i Riksdagens beslut utsägas.

Riksdagen har alltså bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att tillbandahålla telegrafstyrelsen, för fortsatt utveckling af statens telefonväsende, ett lånebelopp af en million kronor, att, i mån af behof och sedan detta för hvarje gång blifvit af Eders Kongl. Maj:ts pröfvadt, af telegrafstyrelsen i riksgäldskontoret lyftas och, jemte ränta, motsvarande den ränteutgift, som genom berörda belopps öfverlemnande till telegrafstyrelsen riksgäldskontoret förorsakas, inom tolf år från första lyftningsdagen återgäldas medelst afbetalningar i den mån telegrafverkets medel dertill lemna tillgång, dock så att dylika afbetalningar böra en månad förut af telegrafstyrelsen för riksgäldskontoret tillkännagifvas.

Stockholm den 6 maj 1891.

Med undersåtlig vördnad.